

İSTANBUL - SULTANBEYLİ
İLÇE MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ
"Eğitimin Gülen Yüzü"

A

G

L

I

C

SULTANBEYLİ İLÇE MİLLÎ
EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ
İLKOKUL DERGİSİ
YIL:2026
SAYI:2

CILGA

YIL: 2026 – SAYI:2

"SONBAHAR"

Dergi Sahibi:

**Sultanbeyli İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü Adına
Süreyya AYDIN**

Genel Yayın Yönetmeni:

Fatih ÇELİK

Yayın Kurulu:

Tuba GARİP

Didar ÇİLER

İpek ÇANAK

Sultan YAŞI

Kübra ESERKAYA KÜÇÜKKARTALLAR

Grafik Tasarım, Kapak Tasarımı:

Hasan BAYER

Erkan BELYURT

Yayın Türü:

Sürelî / Altı Aylık

Kültür, Sanat ve Edebiyat Dergisi

Yönetim Yeri ve Yazışma Adresi:

**Sultanbeyli İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü
Abdurrahmangazi Mh. Emir Cd. Karizma Sk.
Hükümet Konağı Kat:4 34920 Sultanbeyli/
İSTANBUL**

Telefon: 0216 398 88 01

sultanbeyli.meb.gov.tr

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ	4
EDİTÖRDEN.....	5
ÇOCUĞUM BEN	6
ÇOCUK.....	7
ANNE KUŞ PASTEL	8
HAYALİMİN KANATLARI	9
AİLE YUVADIR.....	10
ANNEM.....	11
GÜZEL KİTAPLAR	11
BİR DEMET MUTLULUK.....	12
GÜZEL ORMANLARIMIZ	13
BİR ÇİÇEK OLSAYDIM	14
CANIM DOĞAM.....	14
DÜNYA.....	15
CANIM ÖĞRETMENİM	16
VARIM.....	16
UNUTULMAYANLAR.....	17
ÖĞRETMENİM	17
29 EKİM	18
ATATÜRK.....	18
CUMHURİYET BAYRAMI	19
İLELEBET CUMHURİYET	19
GÜÇLÜ KAPLAN VE KIZIL IŞIK	20
AĞAÇLAR	22
BADEM HANIM.....	22
HAYAL KİTABIM.....	23
İKİ KARDEŞ.....	24
KALBİMİN SESİ	26
ZAMANIN RENKLERİ.....	26
İLKBAHAR NEŞESİ	27
İLKBAHAR.....	27
MEVSİMLER	28
MUTLU ÇOCUKLAR ÜLKESİ	29
VATANIM BENİM	30
YAĞMUR	31
MACERA PEŞİNDE	32
HAYVANLARI KORUYALIM.....	34

SUNUŞ

Değerli Öğrencilerimiz, Kıymetli Okuyucular;

Cılga, kelime anlamı olarak; karlı zeminde ayak izlerinden oluşan yolu ifade eder. Bu anlamından hareketle isim verdiğimiz; geleceğimizi emanet edeceğimiz evlatlarımızın kaleminden dökülen samimi duygularla hazırlanan "Cılga" dergimizin ikinci sayısını sizlerle buluşturmanın mutluluğunu ve gururunu yaşıyoruz. Sultanbeyli'de eğitim alan ilkokul öğrencilerimizin yazılarından oluşan bu dergi; çocuklarımızın dünyaya bakışını, hayallerini, değerlerini ve iç seslerini bizlere ulaştıran kıymetli bir yol arkadaşımızdır.

Türkiye Yüzyılı vizyonu doğrultusunda şekillenen Eğitim Yüzyılı hedeflerimiz, köklerinden güç alan, milli ve manevi değerleriyle barışık, çağın gerekliliklerini kavramış bireyler yetiştirmeyi esas almaktadır. Bu anlayışla hayata geçirilen Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, bilgiyi erdemle, beceriyi değerle bütünleştiren bir eğitim yaklaşımını merkeze almaktadır. Cılga dergimiz de bu yaklaşımın sahadaki yansımalarından biri olarak; çocuklarımızın düşüncelerini özgürce ifade edebildiği, kelimelerle kendilerini inşa ettikleri bir mecrayı temsil etmektedir.

Bütün çabamız, gayretimiz en değerli varlıklarımız olan yavrularımızın yerli, milli, medeniyet değerlerimize bağlı, kimlik, kişilik ve karakterli, aidiyet duygusu gelişmiş vatan evlatları yetiştirmektir. Batı popüler kültürünün tekelleştiği ailenin ve bütün insani değerlerin yok sayıldığı dünyada, kendi medeniyet değerlerine sahip çıkmayan milletler Batı Amerikan popüler kültürünün esiri olacak yok olup gidecektir. Millet için asıl beka meselesi budur.

Bu dergiyle amacımız; öğrencilerimizin okuma ve yazma becerilerini geliştirmek, estetik duyarlılıklarını artırmak, kendilerini ifade etme cesaretlerini pekiştirmek ve milli-manevi değerlerimizi içselleştirmelerine katkı sağlamaktır. Aynı zamanda

çocuklarımızın hayal dünyalarını zenginleştirerek onları düşünen, sorgulayan, üreten bireyler olarak geleceğe hazırlamayı hedefliyoruz. Çünkü biliyoruz ki kalemle kurulan bağ, karakterle kurulan bağlıdır; kelimelerle büyüyen çocuklar, değerleriyle büyüyen bir geleceğin teminatıdır.

Cılga, sadece bir dergi değil; çocuklarımızın iç dünyasından açılan umutla yürüdüğümüz bir eğitim yoludur. Her satırında samimiyet, her cümlesinde masumiyet, her sayfasında yarına dair güçlü bir ışık barındırmaktadır. Bu yönüyle dergimiz, çocuklarımızın özgüven kazanmalarına, yeteneklerini keşfetmelerine ve sorumluluk duygularını geliştirmelerine önemli katkılar sunmaktadır. "Her medeniyet kendi insan tipini yetiştirir." düsturundan hareketle Maarif Model'de asıl amaç çocuklarımızı medeniyet değerlerimize uygun yetiştirmektir. Öğrencilerimizin hazırlamış olduğu bu dergiler; bu amaca hizmet eden birer araç durumundadır.

Bu vesileyle; yazılarıyla dergimize hayat veren sevgili öğrencilerimizi yürekten tebrik ediyor, onların bu yolculukta attıkları her adımın kıymetli olduğunu özellikle vurgulamak istiyorum. Onları sabırla, sevgiyle ve özveriyle yetiştiren; rehberlik eden, ilham veren kıymetli öğretmenlerimize teşekkür ediyorum. Ayrıca çocuklarımızın her daim yanında olan, onları destekleyen değerli velilerimize de şükranlarımı sunuyorum.

Cılga'nın ikinci sayısının, okuyucularına ilham vermesini; çocuklarımızın sesini daha gür duyurmamıza vesile olmasını temenni ediyor, bu güzel çalışmada emeği geçen herkesi saygı ve muhabbetle selamlıyorum.

Süveyya AYDIN

Sultanbeyli İlçe Milli Eğitim Müdürü

EDİTÖRDEN...

Merhaba çocuklar,

Size küçük bir sır vereceğim. Elinizde tuttuğunuz bu dergi var ya, hiç de sıradan bir dergi değil. Çünkü bu dergiyi siz oluşturdunuz. Yazdığınız şiirler, anlattığınız hikayeler, çizdiğiniz resimler bize şunu gösterdi: Meğer ne kadar da yetenekliymişsiniz. Okuduk, inceledik ve gerçekten hayran kaldık.

Sultanbeyli İlçe Millî Eğitim Müdürlüğümüz, 2024-2025 Eğitim Öğretim yılından itibaren ilkokul, ortaokul ve lise öğrencileri için dergiler hazırlamaya başladı. Duymuş muydunuz? Hadi, duyanlar parmak kaldırsın, bir görelim bakalım.

İlkokullar için Cılga, ortaokullar için Patika, liseler için ise Çığır. Bu dergilerin hepsi yazılarınızı, resimlerinizi, düşüncelerinizi ve hayallerinizi paylaşabilmeniz için hazırlandı.

Bizim dergimizin adı Cılga.
Peki, Cılga ne demek biliyor musunuz?
Cılga, “küçük yol” demek.
Küçük çocuklar için küçücük bir yol. Aslında dünyayı güzelleştiren şeyler de çoğu zaman küçük. Bir “teşekkür ederim”, “yardım edeyim mi?”... Bunları duymak kimin içini ısıtmaz ki? Komşunuzun tatlı ve içten bir gülümseme ile selamlaması sizin de yüzünüzde gülücükler oluşturmaz mı?

Bayram sabahları erkenden uyanmak, büyüklerimizi unutmamak, küçüklerimizin elini bırakmamak, doğaya zarar vermemeye çalışmak, kuşların şarkısına eşlik ederek hayvanları beslemek, ihtiyacı olanları görüp onlara yardım etmek... Bunlar bizi biz yapan davranışlardır.

Sevgili çocuklar,
İyi ki buradasınız.
İyi ki düşünüyor, yazıyor, çiziyor, okuyorsunuz.
Bu dergi sizin.

Sevgiyle,

Editör
Tuba GARİP

ÇOCUĞUM BEN

Mert Aras KILIÇ
Zübeyde Hanım İlkokulu

Küçük bir çocuğum ben,
Kocaman hayalleri olan.
Masallardaki ülkeleri dolaşan
Karanlık ormanlardan geçip
Ordularla savaşan.

Küçük bir çocuğum ben,
Yarınlara umutla bakan
Bebeklerin annesiz,
Annelerin evlatsız kalmadığı bir dünyada
yaşayan.

Küçük bir çocuğum ben,
Merak eden, sorular soran
Her yeni şeye hayretle açılmış gözleriyle
bakan,
Bıkmadan usanmadan keşfeden.

Küçük bir çocuğum ben,
Ne olur tutun ellerimden, kalbimden
Unutmayın beni eski bir eşya gibi,
Tutun aklımdan
Yeşertin filizlerimi.

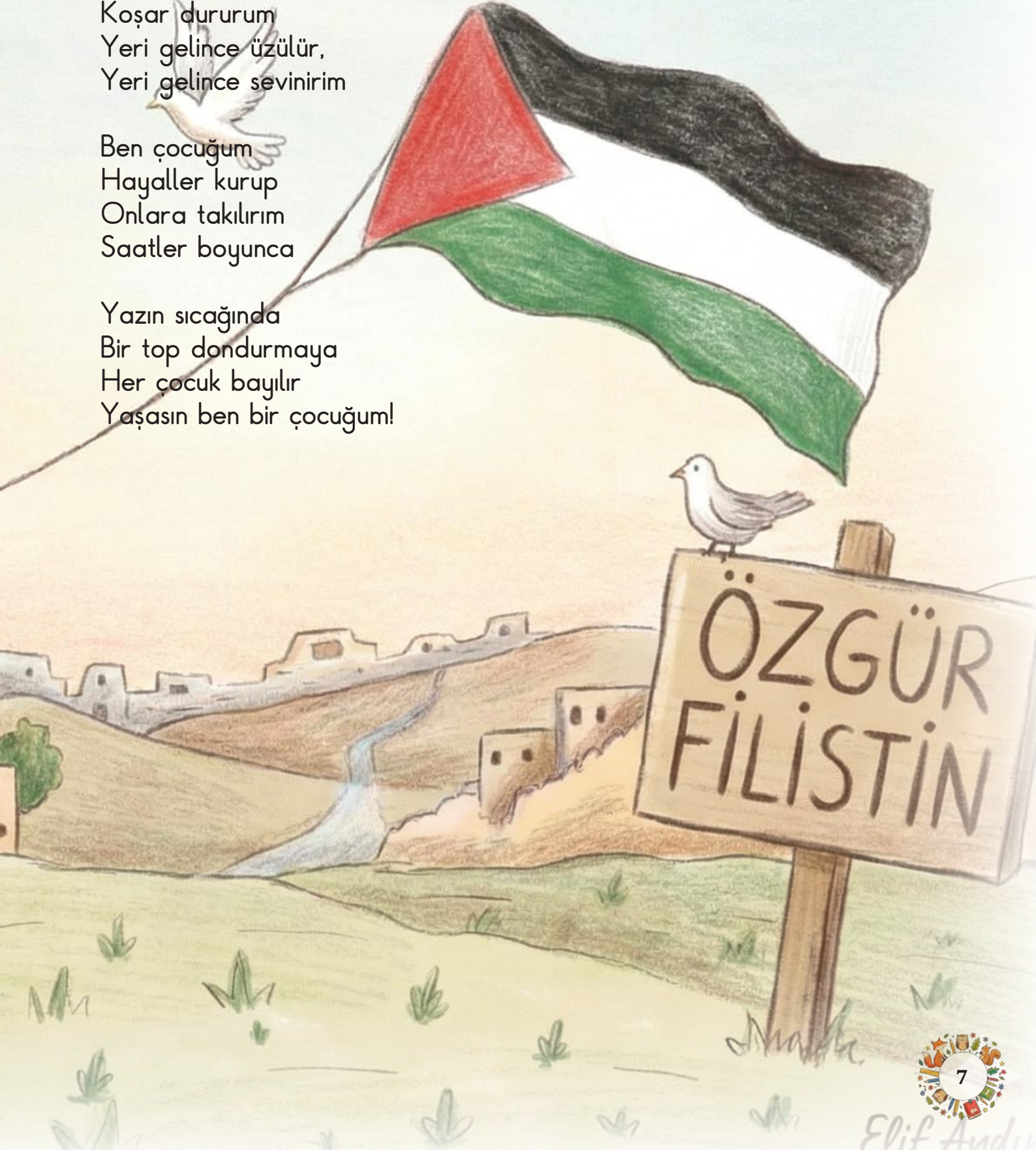
ÇOCUK

Ömer Asaf SARI
Toki Adil İlkokulu
Çizim:Elif Aydın

Ben çocuğum
Koşar dururum
Yeri gelince üzülür,
Yeri gelince sevinirim

Ben çocuğum
Hayaller kurup
Onlara takılırım
Saatler boyunca

Yazın sıcakında
Bir top dondurmaya
Her çocuk bayılır
Yaşasın ben bir çocuğum!

ANNE KUŞ PASTEL

İkra GÜNDOĞAN
Mehmet Akif Ersoy İlkokulu

Bir zamanlar kocaman bir orman varmış. Bu ormanın kocaman, yemyeşil ağaçları varmış. Bu ağaçların birinde kuş yuvası varmış. Bu yuvada Pastel adında bir kuş yaşıyormuş. Pastel ismini rengarenk tüylerinden almış. Pastel'in küçük bir tane de yavrusu varmış. Pastel her sabah yavrusuna taze meyve kırıntıları getirirmiş. Yavrusu da annesi Pastel'in getirdiklerini yer ve çok güzel ötermiş.

Bir gün karnı doyan minik yavru kuş annesinin kanatlarının altında uyuyakalmış. Derin derin uyuyorken birden büyük bir sesle uyanmış. Pastel, yavrusuna bir şey olacak diye çok korkmuş. Yuvasından aşağı bakınca insanları görmüş, bilinçsiz bir şekilde ağaçları kesiyorlarmış. Bunu gören Pastel hemen yavrusunu kanatlarının altına almış. Tam yavrusunu alıp uçacakken, yuvasının olduğu ağacı kesmişler ve bir anda Pastel ve yavrusu kendisini yerde bulmuş.

Pastel, yavrusunu koruyacakken kanadı kırılmış. Yavrusu annesini öyle görünce çok üzülmüş ve korkmuş. Sonra ormanın içine doğru yavrusuyla gitmiş. Zamanla Pastel'in kanadı iyileşmiş ve yavrusu ile beraber çok güzel bir ağaca yeni bir yuva yapmışlar. Pastel yeni yuvasında yavrusuna uçmayı öğretmiş.

Pastel ve yavrusu, ormandaki diğer hayvanları toplayıp birlikte ormana resim ve pankartlar asmaya karar vermişler. Bilinçsizce kestikleri ağaçların sadece ormanlara değil, ormanda yaşayan hayvanlara ve yavrularına zarar verdiğini anlatmışlar. Bunu gören insanlar hatalarını anlasınlar ve ağaçlandırma faaliyetlerine başlasınlar diye ormandaki bütün hayvanlar seferber olmuş. İnsanlar bu pankartları ormana geldikçe görmüşler, yaptıklarının çok utanç verici olduğunu anlamışlar ve ağaçları yok etmemeye karar vermişler.

HAYALİMİN KANATLARI

Polat KARABULUT
Mehmet Akif Ersoy İlkokulu

Bir gözüm kapalı, bir gözüm açık.
Odamda kalmam, yolculuk başlar.
Uçan halım hazır, pencerem açık,
Mavi gökyüzünde ışıklar parlar.

Bulutlar pamuktan bir gemi yaptım,
Kaptan benim, rüzgâr beni taşır.
Bilmediğim yerlere bir selam çaktım,
Hayalim her şeyi yeniden yaşatır.

Bazen bir dinazor bazen bir peri,
Kitapların içinden bana seslenir.
Gizli odaları açan sihirli biri,
Kalbimde sevinçle beni yönlendirir.

Hiçbir sınır yok ki hayali durdursun.
En büyük gücüm o, en büyük sırrım.
Herkes bir düş kursun,
Düşler büyürse sevinçler olsun.

AİLE YUVADIR

Nehir Güneş KİREN
Hasanpaşa İlkokulu

Bir ev düşünün; içi sevgi dolu,
İçinde annemin sesi, babamın gülüşü...
Kardeşle paylaşılan ekmek,
Gözlerde umut, hayaller sonsuz sürpriz.

Aile, bir sığınak fırtınalı günlerde,
Düşüğünde elini tutan ilk eldir.
Söze gerek yok; sarılmak yeter ruhuma,
Ailem yuvamdır, benim.

Aile demek, yalnız olmamaktır aslında;
Kalplerde bir olabilmektir.
Ne olursa olsun, sırtını dayamaktır;
Koşulsuzca güvenmektir.

Varlığıyla güçlenirim,
Yokluğuna yüreğim dayanmaz.
Aile, bir ömür süren en derin bağıdır;
Sevgiyle kurulur, dualarla ayakta kalır.

ANNEM

Yüstra ÜLKER

Mehmet Akif Ersoy İlkokulu

Çizim:Elif Tuğba Yetişen

Benzemez başka kimseye,
Çiçekler kokar teni,
Kucak açar her zaman,
Tüm sevinçlerin adı annem.

Annelerin en güzeli,
Evimizin mutluluğu,
Güler yüzlü, altın kalpli,
Melek annem, canım annem.

GÜZEL KİTAPLAR

Emir Said AŞİT
Merkez İlkokulu

Boy boy güzel kitaplar,
Benim arkadaşımdır onlar.
Kitaplara ne sorsam cevaplar,
Okurum okurum bitmez kitaplar.

Acaba içlerinde neler var?
Seve seve her yere götürürüm.
Yanımdan hiç ayırmam.
Canım arkadaşım kitaplar.

BİR DEMET MUTLULUK

Ömer Ağâh TOĞUŞLU
Ahmet Yesevi İlkokulu

Mehmet adında bir çocuk varmış. Her sabah okula gideceği için heyecanla kalkarmış. Bir sabah çok daha heyecanla uyanmış. Çünkü Öğretmenler Günü yaklaştığı için öğretmenine çok güzel bir hediye almak istiyormuş. Ama ne alacağına karar verememiş. Öğretmeni bütün hediyelerden çok daha güzel ve kıymetliymiş. Mehmet'e ve diğer arkadaşlarına çok güzel bilgiler öğretiyor, çok güzel oyunlar oynatıyormuş.

Aklına bir fikir gelmiş. Öğretmenine hediyeyi kendisi hazırlayacaktı. Heyecanla bahçeye inip bahçedeki en güzel çiçekleri toplamaya başlamış. Hemen annesinin yanına koşup çiçekleri demet haline getirmesini istemiş. Çiçekler tıpkı öğretmeni gibi rengarenk, parlak ve çok güzel kokuyormuş. Mehmet çiçekleri öğretmenine götürmek için heyecanla hazırlanıp okula doğru koşarak gitmiş.

Sınıfa girer girmez öğretmenine çiçekleri verip sarılmış. Öğretmeni çok mutlu olmuş ve Mehmet'e sarılıp çok teşekkür etmiş.

GÜZEL ORMANLARIMIZ

Deniz BALTA
Ahi Evran İlkokulu

Merhaba benim adım Deniz. Bazen dalgalı, bazen coşkulu, bazen de durgunum. Hiçbir oyuncak, ormanda yürüyüş yaparken küçük mantarları, yapraklardaki su damlalarını keşfetmek kadar keyif veremez bana. Bu yüzden de yağmur, güneş, kar fark etmeksizin boş zamanlarımda ailemle güzel ormanlarımızı keşfe çıkarım.

Günlerden bir gün ormanda yürüyorduk. Bir de ne görelim! Büyük gövdeli, iğne yapraklı çam ağaçlarının arasında büyük bir ateş var. Mavi kanatlı, kırmızı gagalı, sarı gövdeli kuşlar sağa sola ötüşerek uçuyorlar, sanki bizden yardım istiyorlardı. Atom karıncalar ateşin etrafına çukur kazarak yangının dağılmasını önlemeye çalışıyorlardı. Geyikler etraftan buldukları içi oyulmuş ağaç kütükler ile su taşıyorlardı. Anne sincap yavrularının hepsine etrafına toplamış korumaya çalışıyordu. Biz hemen acil çağrı merkezi 1 -1 -2'yi aradık. Tabii ki kocaman orman yangınına bizim gücümüz yetmezdi. Böyle bir durumda siz de acil çağrı merkezi olan bir 1 -1 -2 'yi aramayı unutmayın arkadaşlar olur mu?

Hikayemize dönecek olursak itfaiye geldi ve büyük su hortumlarıyla epey bir uğraştıktan sonra yangını söndürdü. Üzgün bir şekilde eve döndük. Ormanda yaşayan hayvan dostlarımız için endişe ediyordum doğrusu. Gece uyumadan önce yangının nasıl oluşmuş olabileceğini düşündüm. Birkaç gün sonra araştırmak için yangın çıkan ormana tekrar gittim. İşte! Kanıtlar oradaydı. Bir adım attım plastik süt şişesi, bir adım daha gazete kağıdı, bir adım daha derken burada piknik yapıldığını anladım. Ateşin olduğu yere gittiğimde cam şişe kırılmışlardı. Hava çok sıcaktı ve güneş tepeden dik açıyla yansiyordu. Bunu anlamak çok da zor olmadı. Cam atıklar güneş ışınlarıyla kuru otları tutuşturmuştu. Etraftaki cam atıklarını topladım. Sonrasında eve döndüm. Atıklarımızı ormanda bırakmamız için uyarı kağıtları hazırladım ve ormanın çeşitli yerlerine astım.

Şimdi hayvan dostlarımızı korumanın verdiği huzurla rahat uyuyabilirim. Atıklarımızı atmamalım ormanlarımızı yakmamalı!

BİR ÇİÇEK OLSAYDIM

İnci BÖLÜKBAŞI
Toki Adil İlkokulu

Bir çiçek olsaydım ben,
Rüzgarlarda sallanmak isterdim.
Çocukların salıncakta sallandığı gibi,
Mutlu olurdu ben de.

Bir çiçek olsaydım ben,
Yağmur yağsa sevinirdim.
Çocukların yağmurda ıslandığı gibi,
Mutlu olurdu ben de.

Bir çiçek olsaydım ben,
Koparmasınlar isterdim dalımdan.
Çocukların ailesiyle bir arada olduğu gibi,
Mutlu olurdu ben de.

CANIM DOĞAM

Halime Sultan POLAT
Hasanpaşa İlkokulu

Ağaçlar çiçek açıyor
Bak, ne güzel gülümsüyor
Arılar bal yapıp insanları sevindiriyor
Çiçekler ne de güzel kokuyor
Güneş ışık saçıyor
Kelebekler havada uçuyor
Sincaplar ağaçtan ağaca zıplıyor
Arılar çiçekten çiçeğe konuyor
Kurbağalar yapraktan yaprağa zıplıyor
İyi ki varsın, canım doğam.

DÜNYA

Yağmur Zeynep YAVUZ
Ahi Evran İlkokulu

Mavi bir küre, döner durur uzayda,
Milyonlarca sır saklar her bir kıtasında.
Dağları heybetli, ormanları yemyeşil,
Yaşamın beşiği, hayatın eşiğidir.
Telaşı kendinde değil yörüngesindedir.

Denizler coşkun, derin ve uçsuz bucaksız,
Gizemli canlılarla dolu, aydınlık ve ıssız.
Kumları sıcacık, suları serin ve tuzlu,
Her dalgası bir hikaye, her akıntı bir umut,
Denizler çok güzeldir, sanırsın bir bulut.

İnsanlar yaşar, her dilde bir ses,
Farklı renkler, kültürler, aynı nefes.
Bazen neşe var, bazen hüznün, keder,
Bu büyük sahnede her şey birbirine değer.
Hep birlikte görelim güzel günler.

Güneş ısıtır, yağmur besler toprağı,
Mevsimler değişir, solar hayat yaprağı.
İlkbaharın umudu, kışın beyaz örtüsü,
Doğanın döngüsü, bitmeyen türküsü,
Her mevsim bir ders yeni bir başlangıçtır.

Koruyalım onu, bize emanet bu yeri,
Gelecek nesillere bırakalım bu güzel eseri.
Barış içinde el ele vererek,
Dünyamızı sevelim onu hissederek,
Yaşam kaynağımız en değerli hazinemiz,
Sensin güzel dünya bizim cennetimiz.

CANIM ÖĞRETMENİM

Poyraz Tevfik DİKMEN
Ahmet Yesevi İlkokulu

Okula geldim gülüşle,
Ders yaptım sevinçle,
Kalbim dolar düşle,
Gün başlar neşeyle, sevinçle.

Tahtada alfabe,
Kitap okuruz hep birlikte.
Mutluyuz her hecede,
İyi ki sizinle.

Bugün sizin gününüz,
Mutlu olsun her anınız,
Sizinle başladı , sizinle bitecek
İyi ki varsınız öğretmenim.

VARIM

MİHRİMAH DUVARBAŞI
ITO Şehit Er dursun Sivaz İlkokulu

Biz insanız, bizi biz yapandır.
Duygularımız, hissiyatlarımız ve karakterimiz.
Gülüşümle, gözyaşlarımla varım.
İçimde kelebek uçuşturan hissiyatlarımla varım.
Net ve hoşgörülü yanımla varım.

Biz insanız, hepimizin görevi farklı,
Ama amacı aynı.
İnsanların hayatını kolaylaştırma ve güzelleştirmek
Bir yandan odamı toplarken,bir yandan da
Kaf Dağı ardındaki hayallerimle varım.

UNUTULMAYANLAR

Kumsal Ada YEŞİLAĞAÇ
Cumhuriyet İlkokulu

Öğretmenleri unutanlar var mıdır?
Onların görevi sadece harf göstermek
Ya da rakamları öğretmek midir?
Bundan daha fazladır elbet, öyle değil midir?

Bundan daha fazlasını görenler
Hiçbir zaman unutmazlar öğretmenlerini.
Bir harf, bir rakam önemlidir ama
Daha önemlisidir nasıl yaşayacağını öğrenmek.

Öğretmenler öğretir nasıl yaşamak gerektiğini,
Onlar şekillendirir gelecek fikrini.
Her zaman kullanmayı gösterirler zihnini.
İşte bunu görenler unutmazlar hiçbirini.

ÖĞRETMENİM

Amine Hatun KALELİ
İTO Şehit Er Dursun Sivaz İlkokulu

Sizin sayenizde öğrendim,
Okumayı yazmayı daha birçok şeyi...
Sevinç dolu gözlerinizle,
Işık saçan kalbinizle...

Sizinle büyüdü düşlerim.
Her gün açtı gönlümde çiçeklerim.
"Yapabilirsin," deyışlerin,
Kulağımdadır öğretmenim.

Attığım her adım,
Bil ki senin izindir.
Her başarım her gülüşüm,
Öğretmenim senindir.

29 EKİM

Derin YILDIRIM
Ahmet Yesevi İlkokulu

29 Ekim günü,
Kuruldu Cumhuriyet.
Özgür oldu birlikte,
Bu vatan, bu millet.

29 Ekim günü,
Coştı bütün insanlar.
Dalgalandı gökyüzünde
Kırmızı beyaz bayraklar.

29 Ekim günü
Unutmayalım bu tarihi, bu günü.
Anlatalım kuşaktan kuşağa
Hep hatırlayalım daima.

ATATÜRK

Ceylin Naz Söylemezoğlu
Yaşar Paşalı İlkokulu

Atam canım Atam
Çocukları seven dostumuzdun
Atamızdın
Size sevgimiz sonsuzdur.
Sizin izlerinizi hep koruyacağız.
Bayraklar senin için dalgalandı,
Şiirler senin için yazıldı.
Bu yüzden Türküz,
Hep Türk olacağız.
Geçmişte gördüğümüz anılar seni hatırlattı,
Seni gördüm de gözüm aydınlandı.
Topraklarımızı kimseye vermeyeceğiz.
Sizin bize yaşattığınız mutluluğu
Biz de gelecekteki
Çocuklara yaşatacağız.

CUMHURİYET BAYRAMI

Hiranur ALPARSLAN
Ahmet Yesevi İlkokulu

Yirmi Dokuz Ekim'de,
Sevinç doldu içime.
Bayraklarla süslenince,
Gurur geldi gönlüme.

Atatürk'üm kurmuştu,
Cumhuriyeti bize.
Şükür olsun bugün de,
Kutluyoruz hep birlikte.

Okulda şarkı söyleriz.
Elimizde bayrağımız,
Ne mutlu Türk'üm diyerek,
Yükselir sesimiz.

Cumhuriyet ışığımız,
Kalbimizde sevgimiz,
Atamızın izinde,
Büyür hep ülkemiz.

İLELEBET CUMHURİYET

Çerağ Ali AKSOY
Ahmet Yesevi İlkokulu

Cumhuriyet barıştır.
Cumhuriyet aydınlıktır.
Cumhuriyet dostluktur.
Yaşasın Cumhuriyet.

Atamızın izinde,
Askerlerimizin azminde,
Bayrağımızın gölgesinde,
Yaşasın cumhuriyet.

Cumhuriyet sevgidir.
Cumhuriyet aşktır.
Cumhuriyet karanlıkta yanan ışıktır.
Yaşasın Cumhuriyet.

GÜÇLÜ KAPLAN VE KIZIL IŞIK

Erva Zeynep KARA
Hasanpaşa İlkokulu

Kendime seçtiğim evim olan ağaçımda uyurken yüzüme güneş vurdu. Uyanıp etrafa baktım ve acıktığımı hissettim. Hemen yakındaki leziz bir tavşanı yakaladım, karnımı doyurdum. Bana kızmayın, bu sadece bir yaşam döngüsü. Nehirden suyum içtim; beni gören hayvanlar kaçıyordu, çünkü çok güçlüydüm. Yırtıcı patilerimle ormanda neredeyse benden güçlü yoktu.

Bir süre sonra tekrar ağacıma çıktım ve kestirmek için gözlerimi kapattım. Uykumun ortasında burnuma keskin bir koku geldi. Her yer kırmızı ve sıcak ışıklarla dolmuştu. İlk kez böyle bir şey görüyordum; çoğu hayvan da kaçmıştı.

"Acaba ben de korkmalı mıyım?," diye düşündüm.

Birden biri bana dokundu ve tüylerim yanmaya başladı. Hemen nehre koştum, kendimi ıslattım. Acım biraz olsun geçti ama bu ormandan çıkmalıydım. Bu güç, benim bile durduramayacağım kadar büyüktü.

Diğer kaplan arkadaşlarımla sesini duydum ve yardımına koştum. Tüm hayvanlar yaralanıyordu; bazıları şoka girmişti ama çoğu boşunaydı. Arkadaşıma sordum:

“Bu kırmızı ve can yakan şey neymiş?..”

O biliyordu. Bu bir yangınmış ve bu şey aslında ateşmiş.

Birlik olup tüm hayvanları kurtarmaya karar verdik. Koşamayan ve küçük hayvanları sırtımıza aldık. Dostumuz olmayan puma ve leoparları da kurtardık; bu acının düşmanıma bile zarar vermesini istemezdim.

Yangın büyüdükçe herkes panikliyordu ama biz birbirimize destek oluyorduk. Tehlike artsa da durmadık, çünkü ormanda yalnızca ben değil herkesin güvende olmasını istiyordum.

Tam işler yoluna girmişken insanlar geldi. Kocaman makinelerle yangını azaltmayı başardılar ama nafileydi... Bizim evimiz, ormanımız, dallarımız neredeyse tamamen kül olmuştu bile. Her yer siyah ve dumandı. Yine de kaçmayı başardık. Bu bir mucizeydi. Tüm orman halkı bir olmuştu ve içimizdeki güç bizi korumuştum.

Yeni bir ormanda yeni bir ağaç buldum. Onu da çok sevdim. Dallarında uyudum, yeni yuvamı kurdum. Ama eski evimi, eski dallarımı ve yaşadığımız büyük macerayı asla unutmayacağım.

Her gün ormanı korumak ve yeni arkadaşlarımla birlikte yaşamak bana hem cesaret hem de mutluluk veriyor.

AĞAÇLAR

Fatma Azra GÜRGEN
Mehmet Akif Ersoy İlkokulu

Tohumdum, fidan oldum,
Büyüdüm, kocaman ağaç oldum.
Köklerimi saldım toprağa,
Bu güzel dünyaya oksijen oldum.

Dallarımnda kuşlar uçar,
Gövdemde sincaplar yaşar.
Hayvanlara yuva, dünyaya nefes
Olur böyle güzel ağaçlar.

BADEM HANIM

Muhammet Asaf ÇOLAK
Hasanpaşa İlkokulu

Badem gibi gözleri,
Pamuk gibi tüyleri,
Mini minnacık patileri,
Sevdirir hep kendini.
Badem hanım deyince,
Parıldar hep gözleri.
Sanki dünyanın en sevimli kedisi,
Yalanır durur, temizler kendisini.
Güzeller güzeli Badem Hanım.
Sevdikçe mırıl mırıl kendisi.
Birlikte uyur, birlikte oynarız.
Minicik kalbimin küçük prensesi.

HAYAL KİTABIM

Rümeysa TÜRE

Mehmet Corcor İlkokulu

Benim adım Rümeysa. Bugün okuldan eve gelirken aklımda bir hayal vardı. Bir gün kendi kitabımı yazmak istiyordum. Evet, kendi kitabımı! Eve geldim, çantamı yere bıraktım ve masama oturdum. Sonra düşündüm. Kitabımda kim olacak? Belki bir kahraman olabilir. Belki de benim gibi hayaller kuran bir çocuk. Gökyüzünde uçan kuşlar olabilir ya da konuşan hayvanlar... Kalemimi aldım ve yazmaya başladım. İlk başta zor geldi. Ne yazacağımı bilemedim. Ama sonra dedim ki; önemli olan başlamak.

Kalemimi aldım ve yazmaya başladım. İlk başta zor geldi. Ne yazacağımı bilemedim. Ama sonra dedim ki; önemli olan başlamak. Uzak bir kasabada küçük bir kız varmış. Küçük kız hayallerinin peşinden koşarmış. Onun hikayesini yazmaya başladım. Yazarken kitabımın karakterleri bana gülümsüyordu sanki. Düşündüm. Bir gün bu kitabı bitireceğim. İnsanlar okurken belki kendi hayallerini bulacaklar.

Günler geçti. Her gün biraz yazdım. Yazarken anladım ki yazmak beni çok mutlu ediyor. Bir gün kitabımı tamamlayacağım. Belki birileri okuyacak belki de hiç kimse okumayacak. Ama benim için önemli olan

yazmak ve hayaller kurmak. Artık her

gece

uyumadan önce defterimi açıyorum ve

bir sayfa daha yazıyorum.

Belki kitabım bir arkadaşta, bir çocuğa

mutluluk verir. Hayallerimi yazdıkça

kalbim daha da mutlulukla doluyor

ve biliyorum ki ben hayal etmeyi hiç

bırakmayacağım.

İKİ KARDEŞ

Menşure YAĞCI
Gölet İlkokulu

İki kardeş bir gün evlerinin yanındaki parkta oynarken yanlarına bir kız çocuğu yaklaşmış:

— Merhaba, arkadaş olabilir miyiz, demiş.

İki kardeş de:

— Olabiliriz tabii ki, demiş. Kız çocuğu:

— Benim adım Melek. Peki sizin adınız ne?

— Benim adım Menşura.

— Benim adım da Meryem, demişler ve tanışmışlar.

Menşura ve Meryem, Melek'e demişler ki:

— Biz seni hiç buralarda görmemiştik. Sen buraya yeni geldin değil mi?

— Aslında uzun zamandır buradayım ama siz beni fark etmediniz galiba.

Üç arkadaş birbirini çok sevmişler.

Bir süre sonra Melek'in annesi Ayşe Hanım, Melek'in artık eve gelmesi gerektiğini söylemiş çünkü ödevleri varmış. Menşura ve Meryem, Melek'i uğurlamışlar. Melek gittikten iki dakika sonra da Menşura ve Meryem'in annesi çağırmış. Meryem ve Menşura da eve girmişler. Menşura ve Meryem, hafta sonu olduğu için babalarına:

— Bugün bir saat daha geç yatabilir miyiz? diye sormuşlar.

Babaları da:

— Tabii ki, hafta sonu olduğu için serbestsiniz, demiş.

Meryem "Yuppiiii!" diye bağırmış. Meryem kardeşine sormuş:

— Şimdi biz okula giderken dokuzda uyursak, şimdi de onda mı uyuyacağız?

Menşura:

— Evet kardeşim, doğru söyledin.

Menşura ve Meryem oynamışlar, eğlenmişler ve saat dokuz buçuk olmuş. Menşura ve Meryem, yatmadan önce yarım saat kitap okuyalım diye düşünmüşler ve "İki Kardeş," adlı kitabı okumuşlar. Saat on olmuş ve Menşura geceliklerini giymiş, ardından Meryem giymiş ve sonra direkt yatmışlar.

Sabah olmuş ve herkes kalkmış. Menşura ve Meryem kahvaltılarını yapmışlar ve biraz paten sürmek için siteye çıkmışlar. Meryem ve Menşura'yı camdan gören Melek üzülmüş çünkü onun pateni yokmuş. Menşura, Melek'i camdan bakarken görmüş.

Melek üzgün üzgün bakıyormuş onlara. Annesinden paten isteyince annesi:

— Melek, bu aralar maddi durumumuz kötü. Sonra alırız, her şeyin bir zamanı var, demiş ve:

— Kızım, olsun sen de git yanlarına, bir şey olmaz, demiş.

Melek de aşağı siteye inmiş.

Menşura:— Merhaba Melek, senin patenin var mı?

Melek:

— Hayır, benim patenim yok ama benim bugün en mutlu günüm çünkü doğum günüm.

Menşura ve Meryem doğum gününü kutlamışlar.

Menşura'nın aklına çok güzel bir fikir gelmiş: Melek'e doğum günü hediyesi olarak bir paten alacaktı. Menşura, biriktirdiği paralarla Melek'e bir paten almış ve Melek çok sevmiş ama:

— Ben bunu kabul edemem, demiş.

Menşura:

— Lütfen beni kırma ve bu doğum günü hediyesini kabul et, demiş.

Melek "Peki," demiş ve üçü çok mutlu olmuşlar.

KALBİMİN SESİ

Amine Minteha Acet
Zübeyde Hanım İlkokulu

Bir hayal kuruyorum
Kalbim çiçek
Küçük bir kızım
Kalbi kocaman
Sevgi var çünkü içinde
Parlıyor ince ince
Güzel bir gülüşle
İyilikle seslenin herkese

ZAMANIN RENKLERİ

Erva ERDURAN
Hasanpaşa İlkokulu

Bahar gelir, açar çiçekleri,
Güneş ısıtır eski düşleri.
Yazın sıcakıyla deniz çağırır,
Neşeyle dolar her bir yeri.
Sonra sonbahar sarar yaprakları,
Rüzgâr taşır uzak anıları.
Kış gelir, beyaz örtüsünü serer,
Her mevsim bize ayrı bir haber verir.

İLKBAHAR NEŞESİ

Yigit Eymen Çelik
Mehmet Akif Ersoy İlkokulu

İlkbahar başlar
Çocuklar meydana çıkar
Her taraf neşeyle dolar
Doya doya oynarlar.

Kuşlar cıvı cıvı ötmeye başlar
Parklar bahçeler insanla dolar
Ne güzeldir ilkbahar
İçim neşeyle dolar.

Annem camdan bakar
Bana gülücük atar
Sokakta zaman çabuk dolar
En sevdiğim mevsimdir ilkbahar.

İLKBAHAR

Miray ÇELENK
Namık Kemal İlkokulu

Balkona çıktığımda mis gibi bir koku
Çiçeklerin heyecanlı kokusu
İlkbahar geldi diyor
Ağaçlar güllük gülistanlık
Etekleri zil çalıyor
Meyveler ağaçta gözlerini açmış
İnsanlara bakıyor
Tüm doğa gülümsüyor

MEVSİMLER

Muhammed Yusuf TURAN
Hasanpaşa İlkokulu

İlkbaharda çiçekler açar,
Hem yeşildir ağaçlar.
Huzur verir insana,
Sen ne güzelsin, ilkbahar!

Mevsimlerin en güzelidir yaz;
Haziran, temmuz, ağustos ayları.
Yeriz mis gibi dondurmayı,
Sen ne güzelsin, yaz!

Yaprakları kahverengi, sarı, turuncu...
Kasımda bir başkadır sonbahar.
Ilık ılık eser rüzgâr,
Sen ne güzelsin, sonbahar!

Lapa lapa kar yağar,
Beyaz örtüyle kaplanır dağlar.
Hadi gel bak, yağıyor kar,
Sen ne güzelsin, kış!

MUTLU ÇOCUKLAR ÜLKESİ

Hira Nur YILDIZ
Yıldırım Beyazıt İlkokulu

Bir varmış, bir yokmuş. Uzak diyarlarda, rengarenk çiçeklerle dolu "Mutlu Çocuklar Ülkesi" adında bir yer varmış. Bu ülkenin gökyüzü her sabah gülümser bulutlar şekine girer, güneş cocuklara göz kırparmış. Bu ülkede Hira adında neşeli bir kız çocuğu yaşarmış. Hira sabahları kuş sesleriyle uyanıp yataktan zıplayarak kalkar,hemen dışarı koşarmış. Çünkü Mutlu Çocuklar Ülkesi'nde her gün yeni bir macera varmış.

Bir gün Hira yakın arkadaşları Zeynep ve Musa ile ormanda oyun oynamaya gitmiş. Orman hiç sıradan değilmiş .Ağaçlar konuşur, çiçekler şarkı söyler, kelebekler dans edermiş. Çocuklar yürürken parlak bir ışık görmüşler. Işık o bir taşın içinden geliyormuş. Hira taşı eline almış! "Bu taş neden parlıyor acaba?,"diye merak etmiş. O sırada taşın içinden ince, tatlı bir ses duyulmuş,"Ben Mutluluk Taşımı! Gülümsediğiniz sürece parıldarım! Çocuklar şaşırmış ama çok sevinmişler. Birlikte kahkahalar atınca taş daha da parıldar olmuş. Orman aydınlanmış. Sonra Mutluluk Taşı demiş ki; "Beni ülkenin ortasındaki Gülümseme Tepesi'ne götürün .Orda olursam tüm ülkeniz daha da mutlu olacaktır.

Hira, Zeynep ve Musa hiç düşünmeden yola çıkmış,tepeye varıp taşı zirveye koymuşlar. Bir anda gökyüzünden rengarenk ışıklar saçılmış. Tüm ülkenin çocukları sevinçle koşuşup dans etmeye başlamışlar.

O günden sonar Mutlu Çocuklar Ülkesi daha da güzel olmuş. Çünkü herkes öğrenmiş ki gülümsemek en büyük sihirdir Zeynep ile arkadaşları her gün o tepeye çıkıp Mutluluk Taşını parıltatırmışlar.

Hikaye bu ya... Mutlu Çocuklar Ülkesi de hep gülcüklerle dolu yaşamış.

VATANIM BENİM

Eymen KEMER
Hasanpaşa İlkokulu

Bir bayrak dalgalanır gökte, alnıma değince,
Toprağım kokar ana sütüyle ince ince.
Her taşında şehidin duası var,
Her sabah doğan güneş, vatan kadar yâr.

Bir dağ gibi dik durur göğsünde sevdan,
Rüzgârın bile "Ben Türk'üm.", der her an.
Çocuklar koşar sokaklarında umutla,
Her biri bir destandır alın teriyle; unutma.

Denizlerin mavisi senin göz rengin,
Yıldızlar geceye, hilâlin öz rengidir.
Yüzyıllar geçse de sönmez bu ateş,
Bir milletin kalbidir vatan, her nefes.

Yandım, yıkıldım; yine senden vazgeçemem,
Bir dalın kurusa, ben kökünden geçmem.
Çünkü bilirim: Vatan bir bayraktan öte,
Bir yürek, bir inanç, bir dua gökte!

YAĞMUR

Rümeysa ULUDAĞ
Cumhuriyet İlkokulu

Ben camdan bakarken
Sokakta dalga dalga su akarken
O güzel ve ferah kokuyu içime çekerken
Yavaşça dolan su birikintilerini izlerken
Hiç durmamasını isterim
Huzurlu yağmurun,
Güzel ve ferah ortamın kaybolmamasını,
Hiç o gökkuşağının çıkmamasını,
Damla seslerinin kaybolmamasını,
Kara bulutların yok olmamasını.
Durdu huzurlu yağmur,
Kayboldu güzel ve ferah ortam.
Kayboldu damla sesleri,
Gitti kara bulutlar etraftan.
Yedi renk belirdi gökyüzünde.

MACERA PEŞİNDE

Yusuf Ömer GÜMÜŞ
Mehmet Akif Ersoy İlkokulu

Ali ve Onur iki neşeli kardeşti. En çok da kuzenleri Erdem ve Yağız ile vakit geçirmeyi severlerdi. Yaz tatili boyunca hep birlikte oyunlar oynar, yeni maceralar peşinde koşarlardı.

Ama bu yaz hâlâ heyecan verici hiçbir şey yaşamamışlardı. Bir gün hep birlikte ormanda piknik yaparken, bir taşın altında eski bir zarf buldular. Merakla açtılar; içinde sararmış bir kâğıt vardı. Bu, bir hazine haritasıydı! Dört kuzen sevinçten göz göze geldi.

“Yarın aynı yerde kamp yapalım!”, dedi Yağız.

Herkes hemen ailesinden izin aldı. O akşam heyecandan neredeyse hiç uyuyamadılar. Çantalarına kıyafetlerini, yiyeceklerini, sularını ve kamp malzemelerini koydular. “Acaba nasıl bir macera yaşayacağız?” diye fısıldaşarak uykuya daldılar.

Ertesi sabah bisikletleriyle ormana gittiler. Çadırlarını kurduktan sonra haritayı tekrar açtılar. Haritada, ormanın derinlerinde işaretlenmiş bir gizli geçit görünüyordu. Haritanın gösterdiği yere

geldiklerinde, eski bir çeşmenin taşlarının hafifçe titrediğini fark ettiler. Bir anda çeşmenin arkası gıcırdarak açıldı. Dört kuzen şaşkınlıkla birbirine baktı. İçeride merdivenler vardı. Cesaretlerini toplayıp merdivenlerden aşağı indiler.

Karanlık tünel sessizdi ama her yerde gizli tuzaklar vardı. Ali ve Onur tuzakları etkisiz hale getirdi. Yağız ve Erdem ise haritayı dikkatle takip ediyorlardı. Tünelin sonunda yol ikiye ayrıldı. "Harita burada karışıyor," dedi Ali. "Belki de hazine iki taraftan da ulaşılabilir," diye fısıldadı Yağız. Böylece Ali ve Onur sağdaki yolu, Erdem ve Yağız soldaki yolu seçtiler.

Ali ve Onur'un yolu altın rengi ışıklarla aydınlanan bir salona çıkıyordu. Salonun ortasında büyük bir sandık vardı. "Gerçek hazine burada olmalı," dedi Ali. Dört kuzen heyecanla sandığı açtı. İçinden parlayan on iki adet büyülü kitap çıktı. Her kitabın kapağında farklı bir macera resmi vardı. Ancak bu kitaplar sıradan kitaplar değildi. Yağız şaşkınlıkla, "Bu kitaplar... bizi kendi maceralarına çağırıyor!" dedi. Birden sandığın içinden yumuşak bir ses duyuldu.

"Gerçek hazine altın değil, yaşayacağınız sonsuz maceralardır. Okuduğunuz her kitap sizi yeni maceralara götürür" dedi. O gün hazineyi alıp evlerine döndüler ve başka maceralar için herkes yeni bir kitap alıp okumaya başladı.

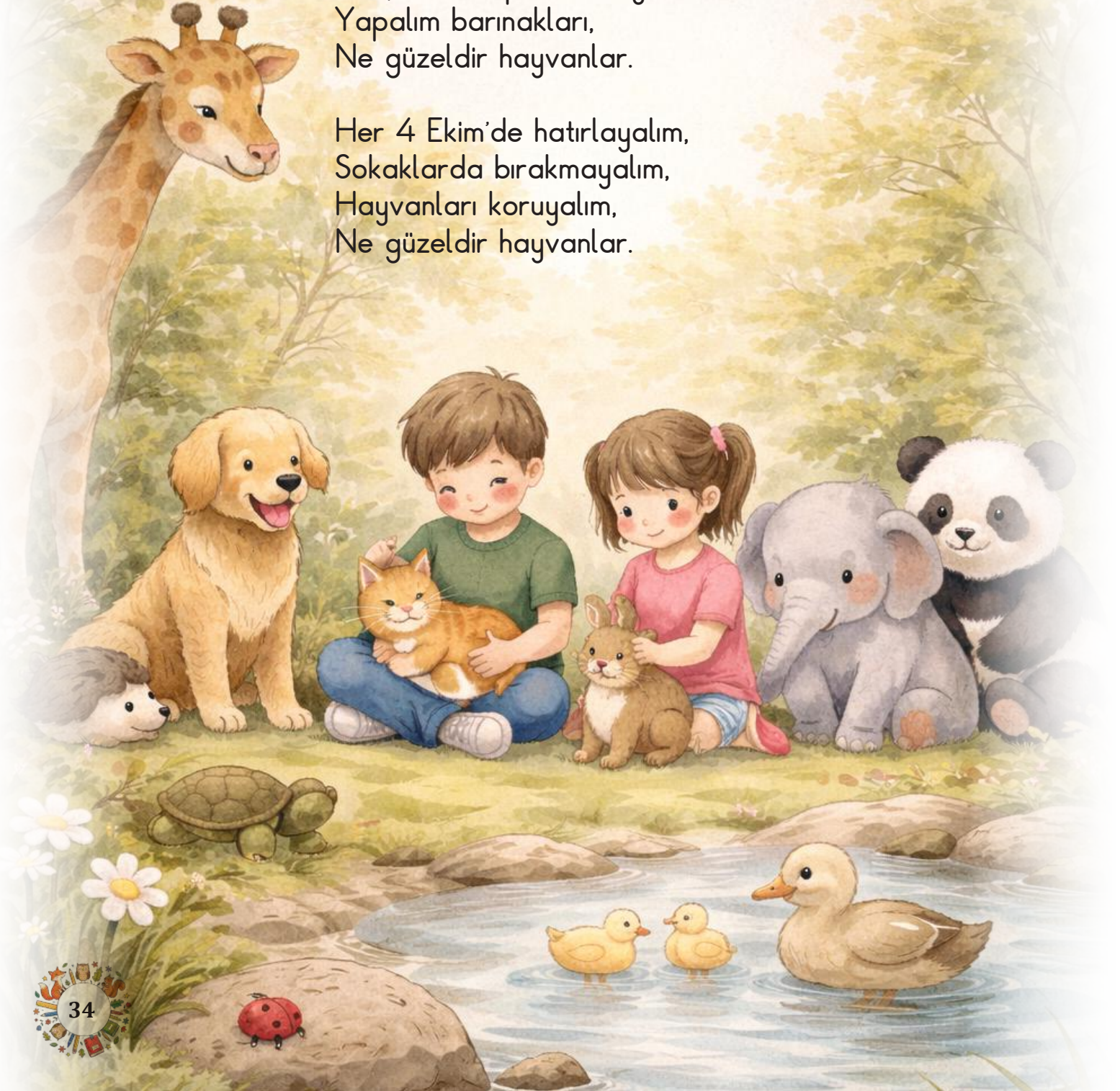
HAYVANLARI KORUYALIM

Nevsin TOPRAK
Ahmet Yesevi İlkokulu

Ufak kuşum cıvı cıvı öter,
Bir kiWrpi sessizce yanına gider,
Köpeğim havlar, kedim miyavlar,
Ne güzeldir hayvanlar.

Koruyalım hayvanları,
Tavşan, sincap, karıncayı,
Yapalım barınakları,
Ne güzeldir hayvanlar.

Her 4 Ekim'de hatırlayalım,
Sokaklarda bırakmayalım,
Hayvanları koruyalım,
Ne güzeldir hayvanlar.

CILGA

İlkokul Kültür ve Edebiyat Dergisi

İSTANBUL - SULTANBEYLİ
İLÇE MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ
"Eğitimin Gülen Yüzü"